

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Inddigninger m. v. regnes afskrevet i 80 Aar, Sluser og Broer m. v. i 50 Aar, Maskin-anlæg og Jernkonstruktioner i 25 Aar. Vej- og Jernbaneanlæg samt Vandforsy-ningsanlæg og Kloakpumpestationer regnes ikke afskrevet under Anlæggets Konto under Hensyn til, at førstnævnte Anlæg tjener til Erstatning for bestaaende og sidst-nævnte maa forudsættes at ville blive gen-nemført, saafremt Thyborøn By kan op-retholdes, uanset de her omhandlede Æn-dringer af Forholdene. Man faar her, stadig paa Grundlag af Prisniveauet i 1939 med Tillæg af 40 pCt., følgende Resultat: For-rentning (5 pCt.) og Afskrivning 3,2 Mill. Kr., Vedligeholdelse 1,5 Mill. Kr., Drift af Sluser og Broer 97 000 Kr., eller i alt ca. 4,8 Mill. Kr. — jeg nævner kun de runde Tal.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor-ledes Vedligeholdelsesudgifterne skal deles mellem de forskellige interesserede Parter, skal jeg henvise til Lovforslagets § 1, 2det og 3die Stykke, og Bemærkningerne dertil.

Det Udvalg, der blev nedsat i Folke-tinget til Behandling af Spørgsmaalet, har gjort et stort og grundigt Arbejde, og det har, som det vil være det høje Ting be- kendt, foretaget en Rejse til Thyborøn for ved Selvsyn at sætte sig ind i Forholdene, og paa denne Rejse var jo ogsaa Repræsen- tanter for det eventuelt kommende Lands- tingsudvalg til Stede. Resultatet af Folke- tingsudvalgets Arbejde og det, der i øvrigt er foretaget i Forbindelse med denne Sag, er den Betænkning, som blev afgivet af Udvalget den 4. d. M., og hvori Flertallet, bestaaende af Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, indstillede Lovforslaget til Ved- tagelse uforandret. Imidlertid fremsatte et Mindretal bestaaende af Udvalgets kommu- nistiske Medlemmer en Række særlige Be- tragtinger. Jeg føler Trang til ogsaa her i det høje Ting ganske kort at gøre nogle Bemærkninger vedrørende en Række Punk- ter i disse Betragtninger.

Det nævnte Mindretal beklager, at Kommissoret for Thyborøn-Kommissionen begrænsede Kommissionens Opgaver til at undersøge „Spørgsmaalet om Iværksættelse af Foranstaltninger til Sikring af Lim- fjordstangerne og Thyborøn Havn og Kanal“. Jeg maa heroverfor sige, at jeg kan ikke se, der er sket nogen Ulykke herved, idet Forholdet jo er det, at det tekniske Udvalg af 1936 netop ogsaa undersøgte Mulig- hederne for at lægge Kanalen mellem Ve- sterhavet og Limfjorden andre Steder end ved Thyborøn. Det tekniske Udvalg kom

som bekendt med ikke mindre end fire For- slag til Løsning af Spørgsmaalet, og et af disse Forslag gik ud paa at flytte Indsej- lingen til Agger. Imidlertid var der, som det ligeledes vil være bekendt, ingen Inter- esse for dette Forslag i Thyborøn-Kommis- sionen; jeg nævnedes som en Slags Kuriosum under Forhandlingen i Folketinget, at ikke engang Sogneraadsformanden i Vestervig- Agger Kommune, som var Medlem af Kom- missionen, interesserede sig for det, og For- slaget blev af den Grund ikke underkastet en mere detaljeret Undersøgelse, som For- slag I og Forslag II blev gjort til Genstand for. Men det afgørende var dette, at hverken Teknikerne i det tekniske Udvalg af 1936 eller Teknikerne i den store Limfjordskom- mission interesserede sig for Aggerprojektet. Forklaringen herpaa maa være den ganske enkle, at alt andet lige bør den Løsning foretrakkes, der redder Thyborøn By og Havn. Havnen og Byen er nu en Gang Faktorer, som man ikke kan se ganske bort fra under Overvejelse af de Foranstalt- ninger, det er nødvendigt at træffe for at beskytte de mange Interesser, der knytter sig til hele det store Limfjordsomraade.

Det nævnte Mindretal ansaa det end- videre „for bevist, at en total Lukning af Limfjorden mod Vest skaber den største Sikkerhed for Tangerne og dermed for hele Limfjordsbækkenet“. Heri er jeg ikke enig. Den totale Lukning giver samme Sikkerhed for Tangerne og Limfjorden som den Løs- ning, det foreliggende Lovforslag indeholder. Naar man til en vis Grad kan sige — og det er sagt —, at den totale Lukning er den teknisk set bedste Løsning, refererer denne Udtalelse sig ikke saa meget til Sikkerheden, men mere til det arbejds- mæssige. Arbejdet ved den totale Lukning er bekvemmere, nemmere at udføre og mere overskueligt end ved det foreliggende Lov- forslag, men dette maa man se bort fra, for det tekniske er ikke og bør ikke være det eneste afgørende i en Sag som denne.

Naar Mindretallet dernæst hævder, at Landbrug og Fiskeri er bedst tjent med den fuldstændige Lukning, vil jeg blot pege paa, at selv om Landbruget har Fordele ved den totale Lukning, hvad ingen nærer Tvivl om, byder det her foreliggende Lovforslag dog store Fordele for Landbruget, idet det byder en tilfredsstillende Sikkerhed mod Stormflods- og Højvandsoversvømmelser og i Virkeligheden derigennem opfylder ogsaa Landbrugets Ønsker med Hensyn til en Sikring af disse Forhold. Dertil kommer, at der paa andre Omraader kunde nævnes Ting i Lovforslaget, der er til Fordel ogsaa